

NAŠÍ MLÁDEŽI

BABIČKA.

Zlaté jsou hovory, když sedí u babičky v podvečer na porčí, vedle ní malíčká Andulka rozpřádá otázek tkání: "Babičko, také jsi malíčkou bývala? Černá či světlá-ji kátice ti splývala na Tvoji skrání?"

Slychala's ráda též bezounké pohádky? Běhala's každý den ráda do zahrádky? Měla jsi pannu? Pravda-li, že ztratím babičku, že sama s vráskami na líčku vstanu kdys k ránu?"

Petr Stoček.

CO DNES, CO ZÍTRA?

Však jsem viděl na Vašich tvářích, moje dětička, dosti značné zděnění, když jste nenalezli svůj milý kouteček. Mnohý a mnohá z Vás si jistě pomyslí, že je ten strýček nějak nestálý a že ho brzy vše omrzí. I kde! To byste mu křivdili! Jak pak by se mohl zbavit svých roztomilých capartů, a kterými se začal tak pěkně seznamovat. To je jediné, co ho těší, když se může zabývat s Vámi a Vašimi miloučnými nápady a četváčivými. Ale to víte, někdy se leccos přihodí a tak i strýček zapomněl, že je nával látky, nezajistil si místo a tak jste přišli jeden týden o svoji zábavu. Doufám však, že to nyní vynahradíte a že obohatíte svůj kouteček o mnohý pěkný dopis. Vím, že byste zaplnili hravě celou jednu stranu Pokroku a že byste předstihli své matinky i tatínky počtem dopisů, kdybyste chtěli! Nemyslete, že by to bylo zajímavé?

A nyní promluvíme si slávko o tom, co děláte dnes a co budete dělati zítra. Vidím Vás v duhu zaměstnané nejrůznější farmákskou prací. Vždyť jsem rád prodávám mezi plnými dítkami, když jsem býval na farmě. Měl jsem rád jejich zdravá líčka, rozpalená prací a rád jsem společně s nimi pracoval a pak někde ve stínu košatého stromu s nimi se pěkně pobavil. Tak Vám tedy uběhnou prázdniny. Pro mnohé přijde otázka: Co po prázdninách? Mám jít do venkovské školy znovu, anebo do města, na vyšší školu, pro důkladnější vzdělání? Bude některý z Vás o této otázce uvažovat? Kdybyste byli vyrostlí ve staré vlasti, viděli byste, jak se těší mládež venkovská na studia, jak radostně stěhuje se na podzim do města a s jakou chutí pouští se do studia. A víte, kdo jsou většinou ti venkovští studenti? To jsou obyčejně děti chudých rodičů, kteří sotva se živí. Zůstávají v malé chaloupce, mají kravičku, nebo kozičku, tu a tam snad i nějaké políčko. Děti jdou na studie chudí majetkem, ale bohatí cítem a vůlí učiti se. Vidíte, z takových malých ehaloupek pochází ti největší čeští lidé. A nyní srovnajte tyto ubožáčky, jejichž rodiče sami nuzně jsou živi, a kteří na studích žijí z milosti cizích lidí anebo tím, že si na studie sami vydělávají, s našimi americkými poměry a mnohý pozná, jak by mu hračkou bylo, kdyby chtěl jít studovat na vyšší školy. Doufám, že mnohé ho tato moje upřímná míněná slova přivedou k přemýšlení a snad i pak ke studiu. Rád bych si o této otázce s Vámi pohovořil. Dnes se bavíte a pracujete, nezapomíte napsat, jak bude strava, to jest, jak si představujete svoji budoucnost, čím kdo chce být. Vidíte, že budete o tom psát!

Strejček.

Naši dopisovatelé a dopisovatelky

- Petr Stoček, St. Louis, Mo.
- Joe Mužik, Muskogee, Okla.
- Eliška Hrnčířová, Elwood, Nebraska.
- Adolf J. Lukáš, Kewanee, Wis.

Anna Stajnerová, Swanton, Nebraska.
Jan L. Kovář, Schuyler, Neb.
Anna Kovářová, Schuyler, Neb.
Karolina Hovorková, Schuyler, Nebraska.
Baruška Bečvářová, Exeter, Nebraska.
Vilémína Chrautilová, Schuyler, Neb.
Joe Dostál, Ravinia, So. Dak.
Teprve jedenáct! A někteří přestali psát!

Vilémína chodí do české školy!

SCHUYLER, Neb., dne 27. července 1913. — Čtená redakce! — Musím zase psát do naší besídky pro tento týden. Když jsem vzala minulý číslo do ruky a viděla jsem, že žádné děti nepsaly, umínla jsem si, že tento týden bude, jestli ne více, tož aspoň jeden dopis v našem časopise. Když jsem četla první dopis, uviděla jsem, že pan redaktor si povínil mého dopisu. Děkuji za Vaše napomenutí, abych chodila do české školy. Tak mne to dojala, že jsem začala chodit druhý den. Jsem v druhé třídě a máme panu Šedého za učitele. — Dostí dobře se mi to líbí. Tentokrát nebudu mnoho psát až podruhé budu zkoušet vynajít nějakou krátkou pohádku. (A přeložit do češtiny, víd? Reč.) S pozdravem na všechny mladé čtenáře a čtenářky
Vilémína Chrautilová.

(Pozn. red. Těší mne velice, že jsi si vzala moje napomenutí k srdci a chodíš do školy. Píš přístě více o škole.)

Silbuje, že bude zase psát!

RAVINIA, S. D., 14. července 1913. — Čtená redakce: Musím Vám také napsat pár řádek do naší besídky. Když jsem vzal minulý Pokrok do ruky a přebral jeho stránku, přišel jsem na naši stránku "Naši mládež". — Přčetl jsem tu stránku a umínil jsem si, že něco napíši, tak tady to je. Je mi 14 let a chodil jsem do anglické školy. Už tady staví novou školu; těšíme se na to. Že toto je můj první český dopis, tak musím přestat. Prosim, redaktore opravte mé chyby a jestli to uvidím v Pokroku, napíši zase jednou a možná, že budu umět lépe česky psát. S pozdravem na všechny mladé čtenáře a čtenářky.
Joe Dostal.

(Jen píš přístě více, pověz také nějakou drobnou historku anebo přelož nám nějakou, která se ti líbí. Silbil jsi, že budeš zase psát, jen to také splň!)

Jak se Rollo učil dělat práci.

Přeložil z angličtiny do češtiny Jan L. Kovář.

I.
"Koně se musí učiti dělat práci jako chlapi," pravil Rollov otec jedného rána.
"Já vím, jak pracovat," řekl Rollo.
Jeho otec se usmál a pravil: "Já ti dám nějakou práci dělat a potom uvidíme."

On vzal malý košík do svých rukou a vedl Rolla do stáje. Rollo si sedl na slámu a myslil, jakou práci bude musiti dělat.
Brzy jeho otec přinesl bedničku starých hřebíků a dal jí v maštali na podlahu. "Co mám dělat s těmi starými hřebíky?" tážal se Rollo.
Jeho otec pravil: "Musíš je rozděliti. Tady je moe rozdíl-ných hřebíků, a já chci, aby byl každý druh zvlášť."

II.
Rollo sáhl rukou do bedničky a začal přebírat. Ale jeho otec řekl mu, aby je dal zpátky do bedničky a pravil: "Poškej, já ti ukážu, jak je rozděliti."
On potom ušel čisté místo na podlahu a vysypal tam hřebíky.
"Ó, tolik hřebíků!" řekl Rollo.
Jeho otec ukázal mu, že je tam moe druhá hřebíků. Dal některé na podlahu, každý druh na jednu hromádku.

Některé byly dlouhé, některé byly krátké, některé byly rovné a některé byly křivé.
"Teď Rollo," otec řekl, "chej, abys to dělal, až to uděláš. Jestli najdeš něco, abys nevěděl, co s tím dělat, tak to polož a zůstaň při práci přebírání hřebíků."
Rollo si sedl na podlahu a začal pracovat a jeho otec odešel.

III.
"Myslím, že tohle je lehká práce," pravil Rollo. Ovšem to bylo lehké dívat se, které hřebíky byly krátké a které byly dlouhé. Ale za chvíli začal myslit, že je to těžké sedět v maštali sám a dělat takovouhle práci.
Nebyl tam nikdo, nebylo s kým mluvit a žádný, kdo by mu pomohl. Nebylo tam nic, na co se dívat, jen rezavé hřebíky na podlahu.
Rollov otec věděl, že Rollo bude brzy unmlen, a také se to stalo. Rollo myslil, že půjde a řekne otci, jestli může dojít pro svého bratrance Václava, aby mu pomohl.
"Co se stalo?" ptal se otec.
Rollo pravil: "Já myslím, že by to bylo pěkné, aby Václav přišel a pomohl mně. Však by to ne-vzalo potom tak dlouho."

IV.
Tak Rollo šel zpátky ke své práci. Přebíral ještě pár hřebíků a byl mrzutý, že ho otec posadil k práci. Hromádka hřebíků zdála se nyní příliš velkou. — Rollo byl jist, že je všechny nepřehbere.
Za chvíli našel dva hřebíky do podkopy. "Co mám dělat s těmito?" pravil sobě. Hrál si s nimi chvíli a potom se šel zeptat svého otce. Jeho otec pravil: "Nemáš nechávat svoji práci. Já jsem ti řekl, co dělat."
Rollo šel zpátky k jeho hřebí-kům. Ale nepracoval moe čer-stvě. Až jeho otec přišel se podívat, co Rollo udělal. "Vidím, Rollo," pravil, "že nevíš, jak pracovat. Je čas pro tebe, abys se učil."
Rollo nevěděl, co říci. Jeho otec řekl mu, že si může jít hrát, a že mu dá novou úlohu druhý den.

V.
Rollova druhá práce byla sbírat fazole v zahrádce. Dělal dobře hodinu a byl rád, když jeho otec řekl mu, že se učí pracovat. On se cítil teď jako by byl hnedle mužem.
Ale druhý den nedělal tak dobře. Musil sbírat kamení na cestě a dávat je na hromadu. Byla to těžká práce a malý chlapec ji neměl rád.
"Rollo," pravil jeho otec, "ty jsi se nenaučil pracovat dobře. — Dobrý dělník udělá to lépe, než tohle." Ale netrvalo to dlouho, než se naučil dělat mnoho věcí. Shledal, že jeho práce pomohla mu v jeho hře.
Když sesbíral všechny kameny, tak kutáčil svou obrubě po cestě a myslil, jak lépe jeho obrubě utlíká než před tím. Měl to radši, než aby býval někdo jiný sesbíral kamení.
(S radostí jsme četli Tvůj překlad z angličtiny. Jen pokračuj, takovým způsobem naučíš se výborně češtině a budeš to těšit.)

O hodné Ludmlice.

SWANTON, Neb., 19. července 1913. Čtený pane redaktore! — Musím opět se podívat do našeho koutku. Však ta mládež ne-chee psát příliš mnoho. Jak jsem viděla v minulém čísle, je nás jenom deset! Však milí hoši a děv-čátka, pište hodně. Jak nám tam pan redaktor píše, že by ho ne-těšilo, kdybychom nepsali. Tak jen hodně pište a pana redaktora to bude těšit. Uviděla jsem tu pohádku, co jsem napsala a myslím, že se panu redaktoru líbila, tak vyhláším děvčata, abyste taky některé nějakou napsala. Já taky zařnu jednu, co jsem si dneš-ka vymyslela, když jsem došla krávy. Tak poslouchejte: Byla jedna hodná dívka. Přišla domů z práce, sedla si na schodech a jed-la sušý chléb. Ale ne! Neje-dla ho suchý, možná ho slzami, jak plakala. Jeden páu šel okno- u a ptal se jí, že by ráda asi něco na chleba. Ona řekla, že ano, ale že je chudá a že si ne-

může ho koupit. Ale že by ještě něco řaději měla. Pán jí řekl, že má záplatované šaty, že by zajistě ráda nové, ale dívka řekla, že ano, ale že ještě něco by raději si přála. Pán se jí ptal, jest-li by ráda byla kněžnou, ale ona řekla, že ne, že kdyby byla kněžnou, že by ještě plakala. — Pán se jí ptal, jestli by jí mohl pomoci, co chce, ale ona, že by jí pomoci nemohl. Ze má malého bratříčka a ten že je velmi nemocen a že by byl rád, kdyby mu někdo vrátil zdraví. Pán vzal Ludmílčinu ruku na rozloučenou a odešel. Když byl dále, tak Ludmílka viděla, že má dukát v ruce a šla k malému hošíkovi a dala mu ho. Tak i my musíme být jako ta Ludmílka, když někdo stáhne, tak mu vyhovět co nejvíce. Nevím, jak se panu redaktoru bude líbit a čtenářům také, ale musite také něco napsat a Ty Vilémínko Chrautilová piš zase brzy! Musíš mně také někdy zahrát na piano, neb já žádně nemám. Tak už musim přestat, neb musim hledět aby mohli také jiné dopisy vytisknout, ne jen můj. Tak zatím Na zdar! Zůstávám Vaše upřímná čtenář-ka
Anna Štajnerova.

(Pozn. red. — Vypravuješ pěkné povídky, jen pokračuj a dávej pozor, aby v nich byl dobrý smysl, jako je v této. Budeme se těšit na další. Avšak uvidíš, že budeš mít brzy soupeře nebo soupeřku.)

WISCONSINSKÉ POZEMKY

Frank P. Hroch, New Lisbon, Wis.

grocery a feznický obchod

6. 2204 So. 13. St., Omaha

Menšík a Shavlik

Čerstvá farmákská masa a všechny druhy mas, uzenářské výrobky a pečivo. Zvolte tel. Douglas 1438.

Nejmodernější

Reznický a Uzenářský závod

1401 jižní 16. ul.

CYRILL HROMEK

Čerstvá masa, jaké i s výbornými uzenářskými výrobky a pečivem. Zvolte tel. Douglas 1316.

Moderně zařízený a největší feznický a uzenářský závod vlastní nejstarší fezník,

V. F. KUNCL,

č. 1244 So. 13th St., Omaha.

Má na skladě vždy velké zásoby čerstvého různého masa, jakož i znamenitých domácích uzenářských výrobků. Ceny levnější nežli kdekoli jinde. Zboží možno objednat telefonem: Douglas 1159.

F. J. KUGLER

vykonává práci zednickou, jakož i plastýřskou, cementové chodáky a sehody, cisterny a vůbec vše, co do oboru toho spadá. Rychle a za ceny nejmenší.

Za práci v každém ohledu se ruší!

2517 jižní 12. ulice, OMAHA, NEBRASKA.

Volejte telefonem: Douglas 7446.

Marie Boutinová

— švadlena —
čís. 1410 So. 13. St., Omaha.

Dis nejnovější módy za ceny přírodně šatovazky láty pro všechny příležitosti. — Činák spoko- jenost zaručena. 3317

Spolehlivé pojištění na život

za skutečnou cenu

WOODMEN of the WORLD

české lábory v Omaze a South Omaze.

Nejbezpečnějším a nejlacinějším

dobročinným spolkem pro dělníka je zajistě Česko-Slovenská Dělnická Podporující Jednota (Č. S. D. P. J.), která je sídlem v St. Paul, Minn. Laciná je proto, že skýtá výhody skutečného pojištění každému členu, že kdyby druhý den po uvedení do Jednoty zemřel, a byl na \$1000.00 pojištěn, vyplátí se pozůstalým celý obnos \$1000.00. Nejbezpečnějším spolkem je proto: že má uložených hotových peněz (v přenosných bondech čtyřicet dva tisíce dollarů, z kterýchžto peněz táhne každodenně \$4.85 úroků. Z těchto peněz připadá na každého členu \$20.00 (Per Capita.) Nejvyšší Per Capita u jiných spolků (Jednot) je \$13.50, a níže. Následující je tabulka poplatků dle stáří. — Členové platí měsíčně:

Stáří	\$250	\$500	\$1000
18—19 roků	22c	34c	\$.66
20 "	22c	35c	.67
21 "	23c	36c	.68
22 "	23c	37c	.69
23 "	24c	38c	.70
24 "	25c	39c	.71
25 "	26c	40c	.73
26 "	27c	42c	.75
27 "	28c	43c	.76
28 "	28c	44c	.77
29 "	28c	45c	.79
30 "	29c	47c	.80
31 "	29c	48c	.82
32 "	29c	49c	.84
33 "	29c	50c	.86
34 "	30c	51c	.88
35 "	30c	52c	.90
36 "	31c	53c	.92
37 "	31c	54c	.94
38 "	32c	55c	.96
39 "	32c	56c	.98
40 "	33c	57c	1.00
41 "	34c	58c	1.08
42 "	35c	59c	1.09
43 "	36c	60c	1.10
44 "	37c	63c	1.18
45 "	38c	65c	1.20
46 "	47c	80c	
47 "	47c	85c	
48 "	52c	95c	
49 "	57c	\$1.05	
50 "	62c	\$1.16	

Další okolnost, která činí Č. S. D. P. Jednotu bezpečnou, jest: — že skládá se ze zdravých členů. V roku 1912 činilo procento úmrtí (z tisíce) 7 1/2, kdežto jiné jednoty měli úmrtí až 14 z tisíce.

Hlavní Úřadovna: 138 E. 6th Str., ST. PAUL, MINN.

Podmínky koupě pro tak zv. Carey Act pozemky

Cena \$40.50 jedna akr, patří-li \$8.25 služiti hotové na akr a zbytek v pěti stejných ročních splátkách na 6 procent za rok, splacených ročně.

Podmínky koupě pro tak zv. zapsané pozemky spol. Neponset Land & Live Stock Co.

První část 2,000 akrů za 10.00 dollarů akr, složiti hotové 8.00 dol. na každý akr a zbytek v pěti stejných ročních splátkách na 6 procent ročně, splacených ročně. Druhá část 3,000 akrů za ne méně než \$45.00 akr a zbytek za ne méně než \$50.00 akr.

Tak zv. Carey Act pozemky mohou býti prodány v dílech po 40 akrech do 60 akrů.

Tak zv. zapsané pozemky mohou býti prodány v dílech od 40 akrů výše tak vysoko, jak kominjejí si přejí.

W. F. SHELTON COMPANY,

McCague Building, Omaha, Nebraska

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.

PRODÁVÁ VE VELKÉM

litinové, vyráběné a lakované plechové náčiní. — Činovaný plech, železný plech a kovové zboží. — Ostatní drát hřebíky, nožičské zboží, bicykly, stříelné zbraně, náboje a sportovní zboží všeho druhu.

9th and Harney Streets. OMAHA, NEBRASKA.

Metz Bros. Brewing Co.

Telefon Douglas 119

Vaří a lahvuji vyborné jen pivo.

Můžete se na tento starý a osvědčený závod spolehnouti.

VZORNÝ ZÁVOD pohrobničky a balsamovačsky

Frank a Dorota Jandovi

čís. 1235 již. 13. ul., Omaha, Neb.

NEJSTARŠÍ A NEJLÉPŠÍ MÍSTO PRO SCHŮZKY JEST

ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.

v čísl. 308 Farman ulice.

Přívětivě uvítáme piva na lož. FLEISCHKE a Mlýnskáho pivovaru v Plzni a Českých Hoffmannův Bavorska pivo. Pivo Anshaus-Bock a svítočkové Pilsen získaly zlaté medaile republiky.

Kavárna pro dámy a pány se na druhé poslahe.